

PERIODIEK

Lid van [EWFC](#)

Een uitgave van het "College van Keurmeesters"

Lid van [IFEH](#)

Beste collega's,

Zo vlak voor kerst en de jaarwisseling nemen we weer de gelegenheid om eens om terug te kijken op het afgelopen jaar, en vooruit op het nieuwe. Wat is er bereikt en waar gaan we naar toe.

Inmiddels zijn er al aardig wat cijfers bekend over het afgelopen jaar en je hoort gelukkig weer wat positieve geluiden na het debacle van 2006. Financieel zijn we er nog niet, maar dat zal wel wat langer gaan duren voordat men daar het lek boven heeft.

2008 geeft de VWA de kans zichzelf eens op de kaart te zetten, met ondermeer nieuw interventiebeleid en meer bestuurlijke mogelijkheden om op te treden tegen notoire overtreders.

Zoals ik al eerder had geschreven begint na een enorme uitstroom van vakkundig personeel de situatie nu wel krap te worden in sommige onderdelen van de buitendienst. Uiterst vreemd als je weet dat in sommige delen van de TLP teams sommige collega's dus als overtaalig worden gerekend. Ik hoop van harte dat onze directeur DU daar wel oog voor heeft.

Zij zorgen namelijk voor al die inspectielijsten en inkomsten.

Jan Homma

In deze Periodiek:	blz.
Colofon	1
redactioneel	1
van de (vice)voorzitter	2
afscheid collega's VWA	3
vijf jaar EFSA	5
seniorenhappening 2007	6
opvallend	9
kerstwensen	10

Voor kopij, ideeën en wensen:

jan.homma@vwa.nl of
info@collegevankeurmeesters.nl

van de voorzitter

vanuit de Verenigde Staten een groet aan alle collega's van Pierre.

het was een roerig jaar voor het College.

Het afscheid van Jan Hulshoff als voorzitter, en de ingezette reorganisatie cq. fusie van de VWA wat moet uitmonden in een "inspectiedienst LNV" hebben de toon gezet.

Daarbij de uitstroom aan collega's die op gang kwam, kortom, de toon voor de komende jaren is ook al gezet.

Laten we ons echter niet laten afleiden van onze belangrijkste taak. Laten we als vereniging blijven werken aan dingen samen doen en goed doen. De lijm van onze organisatie zogezegd.

2008 kan wat dat aangaat cruciaal worden.

In ieder geval hierbij de aankondiging dat we in april 2008 weer een uitwisseling hebben met onze Duitse collega's in NordRhein-Westfalen.

Ook aan de jaarlijkse Algemene ledenvergadering wordt al gewerkt, en deze zal vermoedelijk in het hoge Noorden gaan plaatsvinden, namelijk in Bolsward. Meer nieuws hierover volgt in het begin van het nieuwe jaar.

Het bestuur is op dit moment bezig voorbereidingen te treffen om de statuten van de vereniging te herzien, ook met het oog op de toekomst, maar met name om situatie (het was niet geheel duidelijk hoe de voorzitter zou worden gekozen/benoemd) als op de afgelopen jaarvergadering niet meer voor te laten komen.

De nieuwe leden van het bestuur hebben inmiddels een aantal taken van de andere bestuursleden overgenomen, om hun taak wat te versoepelen.

Helaas heeft Jan van der Laan te kennen gegeven zijn positie in het bestuur ter beschikking te stellen. Jan kon zich niet verenigen met het standpunt van de rest van het bestuur aangaande zijn rol om coach te zijn van een van de nieuwe bestuursleden. Mogelijk komt hierover nog een nader gesprek, we houden jullie hiervan op de hoogte.

Het bestuur kijkt dan verder met gemengde gevoelens naar de toekomst. We zijn niet bevreesd, maar volgen enkele ontwikkelingen binnen de VWA en het reorganisatieproces wel met argusogen. Aangezien directeur Rob Dortland heeft aangegeven feedback van ons te verwachten zullen we dat zeker doen. Wij denken dat we voor de leden een rol kunnen spelen als het gaat om onze ongerustheid kenbaar te maken.

Ik wil afsluiten met iedereen namens het gehele bestuur een mooie kerst te wensen, voor hen die vakantie hebben in binnen- of buitenland veel plezier, en een goed begin van 2008 gewenst.

Namens Pierre Bressers – Jan Homma

diverse collega's zeggen VWA vaarwel deel 1

Een dag om nooit te vergeten.

Natuurlijk niet door Thijs Blaauw, want dat was die dag de man waar alles om draaide maar ook niet voor de meeste bezoekers van Restaurant Het Theehuis aan de Meerseweg 9 omdat er praktisch geen één, maar dan ook werkelijk geen één, thee heeft gedronken. En misschien is dat wel een gemiste kans want uiteindelijk zaten we met z'n allen in het land van Douwe Egberts, bekend van haar koffie en, ja zegt U het maar, juist ja, THEE.

Maar wees gerust, ook schrijver dezes heeft geen thee genuttigd, nog wel een kopje koffie, vanwege het fatsoen, en omdat je daar een geweldige slagroompunt bij kreeg.

Nog even een aanvulling over het Theehuis, een vanouds bekend café/restaurant waar het oude hout nog zichtbaar was en waar je 's morgens bij binnenkomst nog boenwas ruikt hetgeen in de loop van de dag door de lucht van bier en andere versnaperingen verdrongen wordt. Tegen de gelachkamer aan is een grote serre gebouwd, geheel in glas uitgevoerd waar het de wanden en het plafond betreft, en met een prachtig uitzicht op veel water waar om de haverklap een boot met behoorlijke snelheid passeerde. Kortweg, een TOP locatie.

Thijs, jarenlang prominent lid van het College, vertelde dat het een ongeorganiseerde bijeenkomst was waar niet gerekend werd op sprekers. Hij wilde niet dat er dingen gezegd werden die misschien niet helemaal terecht waren en hij wilde ook niet dat al zijn goede kanten te veel belicht werden.

Ja, zo is Thijs nu eenmaal. Al die belangstelling is nergens goed voor.

Maar toch zaten er bijna 100 mensen in het Theehuis en dat betekent dat er velen zijn die Thijs hoog in het vaandel hebben. Hoe past dat samen.

En nu blijkt dat Thijs een soort stille kracht heeft. Hij ging op een gegeven moment zo maar staan en riep met luide stem om stilte en.....het werd stil.

Hij ontpopte zich naast feestvarken gelijk ook nog tot ceremoniemeester en deelde kortweg mede dat er zelfs drie bezoekers waren die toch een goed woordje over hem wilden uitspreken.

Twee sprekers, de eerste en de derde, hadden geluk. De tweede minder want tijdens zijn speech begon het geweldig te regenen hetgeen zo'n lawaai op het dak maakte dat de spreker niet te verstaan was.

Gelukkig stond hij dicht bij Thijs en daar waren de meeste woorden voor bestemd zodat het toch allemaal nog goed kwam.

Oh, ja er was nog een vierde spreker en dat was Thijs zelf, de enige die zijn speech niet voorbereid had.

Wat een spreker is die man, die schudde daar in korte bewoordingen al zijn werkplezier uit de mouw

en dat verdeeld over meerdere ministeries en met variërende collegae.

Voor mij was Thijs de man van de dag, zo hoop ik hem nog vaak te zien en te spreken en van ganser harte hoop ik dat hij lid van het Grote College blijft.

Er waren nog veel meer sprekers uiteindelijk maar die hadden allemaal een biertje in de hand en dus weet je het wel, het ene verhaal nog mooier dan het andere. Gelukkig waren er ook veel collega's uit de werkzame periode waaronder Jan van der Laan en Jan Witteveen als afgezanten van het Grote Collegebestuur en ene Arie, wie kent hem niet, zelfs vertegenwoordigers van het

Grolsche Enschede, maar mijn hart werd gestolen door Ellen Albers (BED Zuid), een meid uit één stuk.

Aangezien er nog een slordige 300 kilometer waren af te leggen kwam om half 6 voor mij het einde van deze dag maar graag was ik nog gebleven om te genieten van dit gezelschap maar natuurlijk ook van al het goede wat Het Theehuis te bieden had naast thee.

Thijs, ik hoop dat je nog lang op deze dag kunt terug zien verkerend in goede gezondheid en blij van zin. Laat je zo nu en dan nog eens horen.

"Love is in the air", maar je moet het wel pakken.

Herman S. uit Goes.

P.S.

Weet je wat mijn dag helemaal goed maakte.

Die knappe dame achter de tapkast, dezelfde die ook regelmatig versnaperingen tot ons bracht in de serre, die zei bij een nadere kennismaking zoals correspondenten immers altijd doen:

"Ach, mijnheer, komt U uit Zeeland, nog wel uit Goes, weet U dat ik de Zeeuwse bolussen zo heerlijk vindt, die hebben ze zelfs in Friesland niet".

Nou dan groei je wel een beetje hoor !!!! En dat van zo'n mooie dame.

diverse collega's zeggen VWA vaarwel deel 2

In Amsterdam namen op dezelfde donderdag dat onze Friese college Thijs Blaauw afscheid nam, niet minder dan 4 medewerkers van de dienst Noordwest afscheid.

Onder hen de Collegeleden Jac Smit en Hein Wijnbergen.

Voor de food-collega's misschien vreemde namen, maar onder de non-foodmensen in de VWA begripen als het gaat om de controle op speelgoed en chemische productveiligheid.

In de prachtige hal van de oude scheepswerf "het Kromhout" was door teamleider non-food Jan de Bueger een fraaie bijeenkomst georganiseerd.

Uiteraard mooie woorden en cadeautjes.

De andere afscheidnemers waren Fred de Goeij (ook non-food) en Renske Hittenhausen (S&O NW).

Alle medewerkers waren reeds vele jaren in dienst van de VWA (KvW) en maakten gebruik van, wellicht de laatste mogelijkheid, om vervroegd uit te stappen.

Onder het genot van een drankje en hapje en het weerzien van vele oudgedienden konden allen genieten van de gezelligheid.

Vele (oude) bekenden lieten deze gelegenheid niet aan zich voorbij gaan om de afscheidnemers even in het zonnetje te zetten.

Het College wenst allen veel geluk in hun nieuwe leven en graag zien we jullie nog eens terug bij de senioren.

Jac. Smit en oud-collega Joop Mulder

Vijf jaar EFSA – een blik in de toekomst

De top over voedselveiligheid, georganiseerd door EFSA, de Europese Commissie en de voorzitter van de EU op dit moment Portugal, welke afgelopen maand in Brussel plaatsvond, was de eerste mijlpaal voor 5 jaar EFSA.

Beleidsmakers uit de gehele EU, Europese instituten, NGO's en stakeholders waren bijeen om in de toekomst te kijken als het gaat over de veiligheid van voedsel en diervoeders.

De top sloot een week van activiteiten af welke in het teken stonden van wetenschappelijk onderzoek van levensmiddelen, van grondstof tot eindproduct, van chemische en microbiologische onderzoeken en van bulkgoederen tot nanotechnologie.

Sinds de oprichting van EFSA is er al veel veranderd op het gebied van de veiligheid van levensmiddelen. De top in Brussel was een prima gelegenheid van de top van beleidsmakers, wetenschappers en het bedrijfsleven om de afgelopen 5 jaar te evalueren en een blik in de toekomst te werpen. EFSA blijkt de afgelopen 5 jaar in staat te zijn geweest om een sterke positie te verwerven en risicomangers van overheden te assisteren in het ontwikkelen van gecoördineerd beleid inzake de voedselveiligheid. (Politiek) Onafhankelijke en op wetenschap gebaseerde adviezen en standpunten over bestaande en ontstane risico's, en een transparante communicatie daarvan naar alle lagen van de samenleving zijn daarvoor de basis.

Deze adviezen kunnen worden gegeven, door te putten uit een pool van honderden wetenschappers die over geheel Europa verspreid wonen en werken en een deel van hun werktijd inruimen voor EFSA. Omdat de hoeveelheid werk van EFSA op dit moment nog steeds groeit, is EFSA is nu volop bezig om de medewerking met de lidstaten te versterken. Op deze wijze hoopt men de hoeveelheid werk beter te kunnen verdelen en te behandelen.

Ook met de VWA is kortgeleden een overleg geweest en is het bureau risicobeoordeling van de VWA aangewezen als contactpunt "EFSA Focal Point".

Doel van de EFSA voor de komende jaren is met name de wereldwijde erkenning te verkrijgen als Europees centrum voor risicobeoordeling op het gebied van voedselveiligheid, voeding, GMO's, contaminanten en residuen bestrijdingsmiddelen en diergezondheid- en welzijn. Daarvoor zijn verbanden aangegaan met onder meer de Amerikaanse FDA, maar ook met autoriteiten van Japan, Australië en Nieuw-Zeeland en bedrijven in en buiten de EU.

Met het oog op de toekomst zal in 2008 een nieuw comité voor het evalueren van voedingsprofielen en voedingsclaims worden gevormd. Dit om de duizenden claims te beoordelen die zijn ingediend, en onderbouwde adviezen te kunnen geven als het gaat om het toestaan of weigeren van de claims bij levensmiddelen. Dat er snel kan worden beslist bleek uit het feit dat het advies over het gebruik van geitenmelk als zuigelingenvoeding en de veiligheid van de geitenmelk als het gaat over BSE binnen enkele maanden werd geproduceerd.

Dankzij het transparante karakter van zowel EFSA als de Europese Commissie behoren de consumenten in Europa tot de best geïnformeerde en best beschermde van de wereld als het gaat om voedselveiligheid. Als een onafhankelijke bron van informatie, wetenschappelijke documentatie en kennis, kijkt de EFSA nu naar de toekomst om de Europese consumenten te blijven beschermen door goede en goed onderbouwde adviezen en studies, zodat de beleidsmakers van de Europese Commissie deugdelijke beslissingen kunnen nemen op het gebied van voedselveiligheid en het welzijn van dieren.

Meer informatie???

www.efsa.europa.eu

SENIORHAPPENING 2007.

Nog nooit was ons zo'n grote ontvangst te beurt gevallen. Wat denk je wat, staat me daar in de prachtige ontvangsthallen van het Zuiderzeemuseum een partij mensen te wachten waar je U tegen zegt. We waren er wel verlegen onder, voelden ons zelfs een beetje schuldig, want uiteindelijk waren wij te laat aanwezig.

Maar we hadden ook de meeste kilometers achter de rug.

Uiteindelijk bleek het wel de start van een bewegingdag, die Dinsdag, 8 mei 2007.

Klaas Schoon, een naam om nooit meer te vergeten, gesteund door zijn lieve echtgenote en geholpen door zijn secondanten Hans Tijssen en Jan ten Dijke, waren de organisatoren van een beloftevolle dag in het Zuiderzeemuseum te Enkhuizen.

Gezien de afstand, vanaf Goes 243 km, was voor enkele deelnemers rekening gehouden

met de aanvangstijd, namelijk 11.00 uur, maar iets eerder aanwezig was alleen maar gemakkelijk vanwege aangekondigde parkeerperikelen.

Natuurlijk weer handen schudden en kusjes geven en snel informeren hoe het er mee gaat, van man tot man, van vrouw naar vrouw, vlieden in sneltreinvaart.

Om 11.30 uur vertrok de veerboot naar het Buitenmuseum. De eerste gesprekken tussen deelnemers vonden plaats en de eerste nieuwtjes deden de ronde.

Aangekomen in het Buitenmuseum richtten wij eerst onze passen naar het restaurant want ons was koffie met krentenmik beloofd waar het hele gezelschap met verlangen naar uitkeek.

Aldaar nam Klaas al snel het heft in handen door ons in de openingsspeech heel hartelijk welkom te heten, mede namens Hans en Jan, en ons een prachtige dag toe te wensen.

Hij vond het jammer dat meerdere deelnemers af hadden moeten zeggen om diverse redenen maar vooral ziekte en problemen met verplaatsen waren de hoofdoorzaak.

Tevens maakte hij melding van het niet aanwezig zijn van de Limburgse leden maar daar stond tegenover dat er wel een vertegenwoordiger van het Bestuur acte de presence gaf en nog wel de voorzitter Jan Hulshof die al snel het woord kreeg van Klaas.

Jan ontpopte zich gelijk als een vlotte prater die ons probeerde duidelijk te maken waarom de Limburgse collega's niet aanwezig waren. Dat zou te maken hebben met het wel willen deelnemen aan deze happeningen echter zonder lid te moeten zijn van het College van Keurmeesters hetgeen bij de meeste niet ontvankelijk bleek te zijn. Maar ook vertelde hij over de werkzaamheden die het bestuur al zo op zich nam door o.a. mee te praten over

Europese opsporingsmethoden in de contacten met buitenlandse collega's.

Minder enthousiast was hij toen hij het had over de toekomst van de VWA, dat een onderdeel van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit is, en waarvan de belangrijkheid misschien niet voldoende door een ieder onderkend wordt.

Zeer positief was Jan echter over het contact tussen het Bestuur en de vertegenwoordiger van het VWA over het verkrijgen van subsidie voor onze happeningen echter het educatieve programma voor leden moest wel de hoofdmoot vormen.

Gesterkt door koffie en heerlijke krentenmik gingen we in groepjes het Buitenmuseum in. Tot 1932 was het IJsselmeer een open zee: de Zuiderzee. Met de aanleg van de Afsluitdijk werd deze zee getemd. Overstromingen, door hoog water op de Noordzee, behoorden vanaf toen tot het verleden. Het zoute zeewater werd geleidelijk zoet.

Voor de vissersdorpen langs de Zuiderzee waren de gevolgen groot. De vissers en hun gezinnen maakten moeilijke tijden door en allerlei aanverwante bedrijven zagen hun inkomsten terug lopen. Veel mensen moesten ander werk zoeken. De karakteristieke bedrijvigheid rondom de havens verdween in de meeste plaatsen.

In het Zuiderzeemuseum is deze cultuur bewaard gebleven en wordt men meegevoerd langs zeven eeuwen geschiedenis van het gebied en zijn bewoners. Met deze wetenschap begaven wij ons op pad. Je liep echt door een dorp bestaande uit een verzameling historische gebouwen en gebouwtjes afkomstig vanuit meerdere

plaatsen rond het IJsselmeer waar van alles te beleven en te zien viel. Natuurlijk was er een visrokerij waar een palingroker bezig was in een rookton een vers maaltje paling te roken. Ook hingen er aan een lijn meerdere platvissen te drogen. De ambachtsman rookte zelf ook een pijpje zoals ook op plaatjes te zien is.

In het dorp was ook een vlees of beenhouwerij (uit Purmerend) en Henk Brinkman uit Amsterdam vertelde dat hij zelfs een bus met preserve had zien staan onder het hakblok. Verder hebben we een bezoek gebracht aan een kaaspakhuis uit Landsmeer, een kappersbedrijf uit Zwaag, een apotheek uit Hoorn, een kruidenierswinkel uit Harderwijk en een boekwinkel uit Enkhuizen en zelfs een feestartikelenwinkel.

Gewerkt werd er in de kuiperij uit Vollenhove, de smederij uit Harderwijk waar het ijzer pas gesmeed werd als het heel heet was en in het energielokaal van de wasserij uit IJsselmuiden waar een stoomketel op temperatuur werd gehouden met steenkool.

Leuk was het weer om plaats te nemen in een oud klaslokaal uit Kollum waar o.a. vroeger het schoonschrijven werd onderwezen en geleerd. Velen namen weer even plaats in de oude schoolbanken en menigeen zag de inktspatten op de vloer. Dagelijks wordt hier nog een schoonschrijfles aan de liefhebbers gegeven. Bovenomschreven bezichtigingen werden onderbroken voor een terugtocht naar het gereserveerde restaurant, immers de inwendige mens moest ook versterkt worden.

De koffietafel was geweldig, Dit keer was er krentenmik, heerlijke groentesoep, grote gebakken kroketten maar ook nog een heerlijke salade aangevuld met meerdere soorten brood En natuurlijk was er vitaminerijk fruit als toetje. Het werd even stil in het restaurant waaruit mag worden opgemaakt dat een ieder toe was aan een hartversterking.

Toen bleek ook dat Jan Hulshof nog een reden had om aanwezig te zijn tussen deze leden van het College. Antoon Scheffer had aangekondigd te willen stoppen met het optreden als

vertegenwoordiger van de Senioren in het Bestuur. Jan was mede gekomen om hem in enkele woorden heel hartelijk te bedanken voor zijn inzet voor de Senioren en dat het jammer was dat hij er mee stopte. Maar eens is het mooi geweest. Jan overhandigde Antoon een cadeaubon voor de bewezen diensten en sprak de hoop uit dat hij een passend cadeau zou kopen zodat hij hierdoor nog lang op zijn werkzame periode als Seniorenvertegenwoordiger kon terug zien. Een andere zaak was natuurlijk wie Antoon moest opvolgen. Desgevraagd meldde zich niemand en dus werd Herman Schuiter, die van tevoren had aangekondigd aan te zullen treden als er niemand anders was, benoemd tot opvolger van Antoon onder een aanmoedigend applaus. De laatste daad die Antoon als vertegenwoordiger van de senioren volbracht was het verzoek aan de aanwezigen om zich te melden als organisator voor de Seniorenhappening 2008. Ook hierna werd het

even stil maar toen liet Goes horen dit op zich te willen nemen terwijl Den Bosch ook wel wilde maar voorstelde nog een jaartje te wachten.

De middag verliep verder zoals voorzien. De meeste deelnemers maakten nog een rondje door het dorp. Zo kon een bezoek gebracht worden aan de voormalige kapel uit Wieringen waarover Hans Tijssen nog het één en ander te vertellen had, het postkantoor uit Den Oever, een boekwinkel uit Enkhuizen en een houten woonhuis van gegoede burgers waarin zelfs al een porseleinen toiletpot stond te pronken.

En dan stonden we onverwachts in Urk alwaar rollenspelers ons probeerden de leefsituatie van rond 1900 uit te beelden en onder woorden te brengen. Een levendige discussie tussen bezoekers en Urkers volgde, maar met geen mogelijkheid waren de rollenspelers uit hun rol te krijgen.

De tijd liep door, de kuiten werden gespannen en zodoende kwam de één na de ander terug op het terras bij het restaurant om aldaar nog een consumptie te nuttigen en vooral om toch nog even met diverse anderen een gesprekje te voeren. Hierbij vielen de namen van meerdere leden die tot vaste deelnemers behoorden maar nu, om diverse redenen, niet aanwezig waren.

Met ons allen spraken we de hoop uit dat het diegenen goed mag gaan, dat ze gezond mogen blijven en een volgend keer weer tot de deelnemers behoren.

Elk kwartier voer de pont weer terug en elk kwartier werd het gezelschap kleiner. Een ieder ging gelukkig en tevreden naar huis, beladen met wetenswaardigheden uit het Zuiderzeemuseum, maar ook met veel nieuws van de oud-collega's.

De laatste boot was voor ons en de organisatie.

Klaas, Hans en Jan, namens allen geweldig hartelijk bedankt voor jullie inzet
We hebben grandioos genoten.

Mede namens Gerrie, Herman S. uit Goes

"Verse" sla

met dank aan non-food nieuws

Wenst alle leden een mooi kerstfeest
het EMLC
en een fantastisch 2008

